

Η ΑΓΓΛΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ.

Ὁ Βολταίρος τῶν Παρισίων τῆς 12]24 Σεπτεμβρίου ἀναγγέλλει τὴν ὑπαρξίν μυστικῆς συνθήκης μεταξὺ τοῦ Ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Διατείνεται ὅτι ἡ συνθήκη ὑπεγράφη τὴν 3]15 τρέχοντος.

Ἀντικείμενον τῆς συνθήκης εἶναι ἡ διοργάνωσις τῆς Προστασίας τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου.

Ἀναγράφει δὲ ὡς κυριωτέρους ὄρους τοὺς ἐξῆς:

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς διατηρεῖ καθαρῶς ὀνομαστικὴν ἐξουσίαν.

Οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι θὰ διορίζονται πράγματι ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας.

Ἀγγλικὸς στρατὸς θὰ καταλάβῃ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν Δαμιέτην, τὴν Ἰσμαηλίαν καὶ τὸ Σουέζ.

Μία μεραρχία θὰ μένῃ ἐν Καίρῳ προστατεύουσα τὸν Κεδίβην.

Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω τοῦ Βολταίρου ἐπιβεβαιωθῶσιν, ἀληθὴς αἰχμάλωτος τῆς Ἀγγλίας δὲν θὰ εἶναι ὁ Ἀραβῆς, ἀλλ' ὁ Ἀντιβασιλεὺς.

* *

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, πᾶσαι αἱ ἐνέργειαι τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκεντρῶνται εἰς τοῦτο, ὅπως ἐπιτύχωσιν ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου τὴν συνολογῆσιν συνθήκης δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ Τουρκία νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅλην τὴν Αἰγύπτου ἀντὶ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ 320,000, λιρῶν ἀστερλινῶν πληρωθησομένου κατὰ τριμηνίαν.

Εὐδαίμων Σουλτάνος! Ὅλο τέτοιαις μεγάλαι βουῆς τοῦρχονται!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ἐξεδόθη καὶ ὁ Ζ'. Τόμος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένης **Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης** ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Α. Ξανθοπούλου. Περιέχει εἰς 195 μεγάλας διστίχους σελίδας τέσσαρα δράματα καὶ μίαν κωμῆδιαν:

Α! Τὸν Ταχυδακτυλογράφου.

Β! Τὸν Δήμιον τῆς Ἐρετίας.

Γ! Τὸν Δὸν Καίσαρα τοῦ Βαβάρ.

Δ! Τὴν Γαλάτειαν.

Ε! Τὴν Κακὴν Ὠραν.

Καὶ τί δράματα; Εἶναι συγκεντρωμένα μυθιστορήματα. Μὲ αὐτὸ θέλομε νὰ ποῦμε ὅτι μὲ τὴν Θεατρικὴν Βιβλιοθήκην δύναται τις νὰ διέλθῃ τὰς πληκτικωτέρας ὥρας, ν' ἀπασχολήσῃ τὰς ὀχληροτέρας νύκτας.

Ἀλλ' ἡ Θεατρικὴ Βιβλιοθήκη ἐπιδιώκει καὶ φιλολογικὸν σκοπὸν. Ἀναπληροῖ μίαν ἀνάγκην, ἥτις πρὸ πολλοῦ λειτουργεῖ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

Ἐεῦρετε εἰς ποῖον ἀξίοντα ἀριθμὸν τόμων εὕρισκονται αἱ τοιαῦται Βιβλιοθήκαι ἐν Γερμανίᾳ; Ἴσως εἰς τὸν **μυριοστόν!**

Μέχρι τοῦδε ἐκυκλοφόρου παρ' ἡμῖν, πλὴν ὀλίγων κλασικῶν μεταφράσεων, τερατώδεις μεταγλωττίσεις τῶν προϊόντων τῆς ξένης φιλολογίας. Πολλὰκις ἀγράμματοι

ἠθοποιοὶ κατεργάζοντο αὐτὰ τὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα ἐπειτα μελανόφυρτα μᾶς παρουσίαζον ἀπὸ τῆς σκηνῆς.

Ἄλλ' ὁ Διευθυντὴς τῆς Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης, εἰς ἐκ τῶν δεινότερων γαλλιστῶν, μέχρι δὲ σχολαστικότητος ἀκριβολόγος ἐν τῇ ἑλληνικῇ, παραλαμβάνει ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ του τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων, τοῦ ἰδίου δὲ κάλλιστα μεταφράσεις μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν κυριολεξίαν ἐδημοσιεύθησαν ἐξ δραμάτων.

Ἐν γένει ἡ Θεατρικὴ Βιβλιοθήκη, ἥς ἕκαστος τόμος, μετὰ τόσης φιλοκαλίας, ἀνευ οὐδενὸς τυπογραφικοῦ σφάλματος, καὶ μετὰ χρονομετρικῆς ἀκριβείας ἐκδιδόμενος, περιέχει ἐξ ἑπτὰ δράματα — ἐκ τῶν θελκτικωτέρων — πωλεῖται τίσσον ἐφθινὰ, περίπου 4 φράγκα, δέον νὰ κυκλοφορῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι, τοῦ Διευθυντοῦ κ. Ξανθοπούλου ἐργαζομένου ἄχρι τοῦδε μετὰ θαυμαστῆς ἀφιλοκερδείας, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων καταβάλλοντος, δι' ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον.

Ἄς μὴ γίνουμε καθ' ὅλα Ἰταλία, ὅπου ὅ,τι βιβλίον ἐκδίδεται εἰς τὴν Νεάπολιν δὲν περνᾷ εἰς τὴν Φλωρεντίαν. Ἡμεῖς δὲν χωριζόμεθα εἰς βορείους καὶ εἰς νοτίους, ἀλλὰ μόνον εἰς ἐλευθέρους καὶ ὑποδούλους, τῶν τελευταίων δὲ ἡ ἐργασία πρέπει νὰ εἶναι προσφιλεστέρα εἰς ἡμᾶς.

Πιστεύομεν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἔχωσι τὰ ἐν Ἀθήναις Βιβλιοπωλεῖα Τόμους τῆς Θεατρικῆς Βιβλιοθήκης ἕως τότε, οἱ θέλοντες ἄς ἀπευθύνωνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙΣ.

Ἐν τῇ δικαστηρίῳ:

Ὁ Πρόεδρος Καὶ τὸν εἶδες ποῦ τὸ πῆρε τὸ ρωλόγι;
Ὁ μάρτυς. Τί λόγος, τὸν εἶδα ὅταν τῶφεργε ἐπ' αὐτοῦ ῥῶρω!

Πρόεδρος. Κατηγορήθης ἄλλοτε;
Χωρικός. Δὲν ξεῦρω!

Ἐν τῷ στρατῶνι, κατὰ τὴν ὥραν τῆς θεωρίας:
Υπαξιωματικός. Καὶ τί πρέπει νὰ κάνῃ ὁ στρατιώτης ὅταν κάθεται;

Νεοσύλλεκτος. Νὰ σηκόνεται, κύριε, ὑπαξιωματικῆ, ὅταν περνᾷ ὁ ἀνώτερός του.

Σκέψις πενταετοῦς κορασίου:

— Μιμὰ, ἐγὼ σὰν πανδρευθῶ, δὲν θὰ βγάλω παιδιὰ σὰν κ' ἐσένα.

(Ἱστορικότατος.)

Ἰατρὸς πλουτίσας ἐκ τῆς ἐπιστήμης του περιεργάζεται μετὰ φίλου τὸ Νεκροταφεῖον.

Ὁ φίλος δεικνύων τὰς πλάκας τῷ λέγει:

— Ἐ! πόσοι ἀπὸ δῶ μέσα, γιαντρε, σοῦ χρωστᾶνε τὴν θέσι τους;

Καὶ ὁ Ἰατρὸς μεθ' ἐτοιμότητος:

— Καὶ εἰς πόσους κ' ἐγὼ χρωστῶ τὴν δίκη μου;

Βλέπουσα ἐπαῖτις ὀδηγεῖ τὸ ἀόμματον ἡμισὺ τῆς.

— Βοήθειαν, χριστιανοί!

Ἄπο ἓνα παράθυρο τοὺς ρίπτεται μία πεντάρα.
Ἡ γυναῖκα σκαλίζει, σκαλίζει, δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ρῆ.
Ὅποτε ὁ ἀόμματος σύζυγος χάνων τὴν ὑπομονὴν του :
— Νὰ, βρὲ ζῶο, δὲν βλέπεις, κοντὰ σ' τὸ πόδι σου εἶναι.

Θέλετε νὰ μάθετε ἐν ἓκ τῶν ἀρθρῶν τῆς διαθήκης τῆς Ἀδελίνας Πάττη ;
Ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς διατάσσει νὰ ὑπάρχη πάντοτε ἓνας κλωθὸς γεμάτος ἀηδόνια.
Ἡμεῖς οἴτινες τὴν ἠκούσαμεν, εὐρίσκομεν τόσον δίκαιον τὸν πῶθον τῆς !
Δὲν θὰ ἐπέβλη οὕτω πως κάμμια διακοπὴ εἰς τὸν λάρυγγά τῆς.

Ἐν Παρισίοις ὑπηρέτης καφενεῖου κατέπειν ἐσχάτως ὁ δυστυχῆς ἓνα κουταλάκι.
Φυλάργυρος, ἀκούσας τὸ συμβῆν, ἐρωτᾷ :
— Ἦτανε ἀσημένιο ;

Ἡ οἰκογένεια Εὐ πρόκειται νὰ κάμῃ τὴν ἐπαύριον ταξεῖδι εἰς τὴν Ἰδρα.
Ἡ μικρὰ των Σοφίαι μόλις ἑπταετής, τὸ βράδυ ποῦ θὰ πάει νὰ κοιμηθῆ καὶ κάμνει τὴν προσευχὴ τῆς, προσθέτει ἐκτάκτως καὶ τὸ ἐξῆς :
— Ἀντίο, Θεούλη μου, αὔριο σ' ἀφίνουμε, θὰ πάμε σ' τὴν Ἰδρα!

Εἰς τὸν κ. Ε. ὑπεσχέθησαν νύμφην τὴν ὁποίαν δὲν ἔδωσαν.
Μίαν ἡμέραν συναντᾷ τὸν πρῶην ἐπίδοξον πενθερόν του καὶ κατακόκκινος ἐκ θυμοῦ :
— Ὁραῖα ! τοῦ λέγει, δίδεις τὸν λόγον σου εἰς ἐμένα καὶ ἔπειτα τὴν κόρη σου τὴν δίδεις εἰς τὸν Α Ὁραῖα !
— Τί νὰ σὲ κάνω φίλε μου· εἰς ἐσένα ἔδωκα τὸν λόγον μου· εἰς ἐκεῖνον τὴν κόρην μου· ἔτσι ἱκανοποίησα καὶ τοὺς δύο ! Τί νὰ κάνω ;

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Γάῳ εἰς Πάτρας. Ἐχάθη ἡ πρώτη ἐπιστολή σας καὶ ἐλησμονήθη ἡ ὑπογραφή τῆς. Ἴδου διατί.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΣΧΟΛΗ ΙΠΠΑΣΙΑΣ

(Ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Ἰπποδρομίῳ).

Ὁ κ. Γεώργιος Πολυχρονόπουλος, ὅστις ἀπὸ πέρυσι διοργάνωσε πρῶτος Σχολὴν Ἰππασίας, καὶ ἀπέδωκε τόσους καλοὺς καρποὺς ἐν ὀλιγοχρονίῳ διαστήματι, ἐγγυμνάσας πολλοὺς καλοὺς νέους, διοργάνωσεν ἐφέτος τὴν Σχολὴν του ἐπὶ εὐρυτέρων βάσεων, αὐξήσας τὸν

ἀριθμὸν τῶν ἵππων του καὶ ὑποσχόμενος ν' ἀνταποκριθῆ καθ' ὅλα εἰς τὰς προσδοκίας τῶν μαθητῶν του.
Συγχρόνως ὁ κ. Πολυχρονόπουλος προσδιώρισεν ἰδιαιτέρως ἐν τῷ Ἰπποδρομίῳ ὥρας

ΔΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΙΠΠΑΣΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις του

διὰ πλείονας λεπτομερείας παραπλεύρως τῆς οἰκίας **Κορδέλα**, ὅπου καὶ ἐπιγραφῆς τῆ Σχολῆς ὀδηγεῖ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΝΕΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

(Ὁδὸς Ἐρμοῦ καὶ Βουλῆς, ἐπὶ τῆς γωνίας, π.λησίων τῆς Πλατείας Συντάγματος).

Ἡ ΝΕΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ εἶναι τὸ παλαιὸν πασίγνωστον Ξενοδοχεῖον ΑΙΓΥΠΤΟΣ ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Σταδίου.

Διευθυντῆς εἶναι ὁ ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς Αἰγύπτου κ. Λύσανδρος Ῥοβολόπουλος, ὁ ἀγαπητὸς τῆς Μεγάλης Πελατείας τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ ΝΕΑ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ἔχει ἐπίπλωσιν ὅλων καινουργῆ, δωμάτια εὐρύχωρα, ἔριστα διεσκευασμένα, εἶναι εἰς τὸ κέντρον τῆς ἀθηναϊκῆς κινήσεως, παρὰ τὴν Πλατείαν Συντάγματος, με περιποιητικώτατον διευθυντὴν, καλλίστην ὑπηρεσίαν καὶ ἐν γένει ὑπόσχεται τὴν πλέον ἀνετον καὶ εὐάρεστον διημέρευσιν εἰς τοὺς πελάτας αὐτῆς, εἴτε μόνους, εἴτε καὶ οἰκογενειακῶς. Λοιπὸν

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΝΕΑΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ

ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΕΦΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπτ. 60.

Μέλανος οἴνου φιάλη λεπτ. 60.

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).